

Jordi Lafon amb una de les obres que exposa a Barcelona. A sota, el quadre fet amb claus de penjar ANDREU PUIG/EL QUADERN ROBAT

A primer cop d'ull sembla com si a l'exposició *Aquí no passa res* a la galeria El Quaderm Robat de Barcelona, Jordi Lafon (Barcelona, 1967) s'hagi emportat fragments de rampoines i eines usades al seu taller per ser penjades a la mostra. Un absolut reciclatge de material de rebuig, convertit en art, per obra i gràcia de l'artista: pinzells, claus, pals de remenar pintures, la base d'una escombra... Lafon ha convertit en material poètic els objectes més senzills del seu estudi i també objectes trobats en les seves caminades per la muntanya i pel carrer, però en general li interessa recollir i transformar tot tipus d'objectes que interactuïn amb els éssers humans. Una llaua de llautó pintada de vermell construeix un poema visual amb el respall d'una cadira, per exemple. Són objectes trobats en una caminada de Manresa a Vic. I com que Lafon es considera bàsicament pintor, són les eines de pintor les que dominen en aquesta exposició del que ell anomena "pintura expandida", fins i tot quan l'obra té una condició bàsicament escultòrica.

Resident a Vic, Lafon exposa per primer cop en una galeria de Barcelona i es pot dir que la mostra és com una petita retrospectiva dels deu últims anys del seu treball. Si ens centrem en els trossos de taller de Lafon que han viatjat fins a la galeria, trobem un bon pany de paret on es repengen com si fos un joc de construcció fragments de fusta que formen part d'un cavallet. "Els he muntat com si fos un paisatge. El cavallet esdevé el paisatge", assegura.

Una altra peça on Lafon ha reaprofitat eines de pintor és un llenç on ha clavats claus de penjar. Les ombres que els claus

Pintar amb les coses

deixen en la superfície blanca actuen també com a pintura de l'obra. És una pintura feta de claus i d'ombres. De la mateixa manera, Lafon ha penjat un conjunt de pinzells a la paret creant, de nou, una mena de natura morta. "Jo crec que existeixen diverses maneres de pintar", diu Lafon.

L'obra que dona títol a l'exposició està dins del mateix concepte de pintura expandida. El lema d'*Aquí no passa res* es repeteix en una cinta de plàstic enganxada a la fusta, a la manera de les barreres que la

policia o la guàrdia urbana col·loquen quan s'ha de barrar el pas en un carrer. Les cintes tornen a ser un material reciclat, provinent de l'obra de teatre *Pere*, basada en contes de Pere Calders de l'Aula de Teatre de la Universitat de Vic, de la qual Lafon va fer-ne l'escenografia. La ironia està clara: "Quan algú diu que no passa res, és perquè passen moltes coses", afirma l'artista, que té molt clar el valor social i col·laboratiu de l'art.

Ho té clar i exerceix activament. Actualment Lafon és membre de la junta de la Plataforma Assembleària d'Artistes de Catalunya i des de fa anys també membre actiu de l'Associació per a les Arts Contemporànies de Vic. Per a Lafon defensar els drets dels artistes és també la lluita per defensar la tradició artística. Confessa que l'entusiasme el treball amb les mans i passar hores al seu estudi i intenta encarregar el menys possible obres o fragments d'obres a d'altres. Aquesta reivindicació de l'ofici, assegura, li podria venir d'haver tingut una formació en arts i oficis i d'haver treballat realitzant esgrafats i estucs a les façanes.

Ofici, doncs, però també transversalitat, ja que Jordi Lafon toca totes les disciplines, tal i com es demostra en aquesta exposició. Però per a ell, la seva obra no es reparteix en disciplines diferents sinó que tot el seu treball forma part d'una unitat, que malgrat l'aparent diversitat estètica conté una reflexió sobre la manera com els humans ens relacionem amb l'entorn. Després del parèntesi de l'agost, l'exposició reobrirà a principis de setembre i es podrà veure fins al dia 30 de setembre (galeria El Quaderm Robat, Còrsega, 267, principal 2b). *